

Mis on majanduslanguse tõeline põhjus?

Miks Eestis ja mujal maailmas on majanduslangus? Alles natuke aega tagasi oli ju kõik korras ja Eesti pidi saama viie rikkama riigi hulka, mis siis juhus? Mõnel on seda arvatavasti raske uskuda, kuid kõik suuremad majanduskriisid on ette valmistatud ja loodud suurte pankade ning eliit pankurite poolt, nii ka praegune ülemaailmne majanduslangus. Kõlab ehk naeruväärselt, aga eks lugege edasi!

Alustuseks väike tekstijupike dokumentaalfilmist Zeitgeist Addendum, mis seletab üsna lihtsalt lahti kuidas raha luuakse ja kuidas süsteem toimib.

„Kaasaegne ühiskond, koosneb hulgast institutsioonidest. Poliitilistest, juriidilistest, religioossetest kuni sotsiaalse klassi institutsioonideni, perekondlike väärtuste, ja erialase spetsialiseerituseni. On ilmne, kui tugevat mõju avaldavad kõik need traditsioonilised struktuurid meie mõistmise ja perspektiivide kujundamisele. Ometigi, kõikidest sotsiaalsetest institutsioonidest, millesse me sünnime mis meid juhivad ja millest me sõltume pole midagi harjuslikumat ja ebaselgemat, kui rahandussüsteem.

Tegutsedes peaaegu et religioossetes mastaapides, on see süsteem kinnistatud ja eksisteerib kui üks kõige vastuvaidlematumaid usuvorme, mis eales olemas olnud. Kuidas raha luuakse? Millised reeglid seda juhivad ja kuidas see tegelikult ühiskonda mõjutab? Kõik need küsimused ei huvita elanikkonna enamust. Maailmas, kus 1% rahvastikust omab 40% planeedi rikkusest. Maailmas, kus 34000 last sureb iga päev vaesusse või ravitavatesse haigustesse ja kus 50% maailma elanikkonnast elab vähem kui kahe dollariga päevas... Üks asi on selge - miski on väga valesti.

Ja kas me oleme sellest teadlikud või mitte, kõigi meie asutatud institutsioonide, ja seega ühiskonna enda eluveri, on raha. Seepärast on vältimatu mõista seda rahapoliitika institutsiooni taipamaks, miks meie elud on sellised, nagu nad on. Kahjuks vaadatakse majandusteadusele pahatihti kui millelegi segasele ja igavale. Lõputud finantsžargooni voolud koos hirmutava matemaatikaga võtavad inimestelt koheselt isu kõike seda mõista. Siiski fakt on: finantsüsteemile omistatud keerukus on vaid mask, et varjata üht sotsiaalselt kõige enam paralüseerivat struktuuri, mida inimkond nii kaua on talunud.

Mõne aasta eest andis USA Keskpang Föderaalreserv välja dokumendi pealkirjaga "Kaasaegse Raha Mehhaanika" See trükis selgitab institutsionaliseeritud raha loomise praktikat, mida kasutatakse Föderaal- Reservis ja globaalsete kommertspankade võrgus. Avalehel sätestab dokument oma eesmärgi: "Selle brošüüri eesmärk on - kirjeldada rahaloomise põhiprotsessi kohustusliku reserviga pangasüsteemis. " Järgnevalt kirjeldatakse kohustusliku reserveerimise protsessi mitmesuguse pangandusterminoloogia abil, mille tõlge kõlaks umbes nii:

USA valitsus otsustab, et vajab mõningast raha. Seega pöördub ta FR-i poole ja taotleb ütleme näiteks 10 miljardit dollarit. FR vastab "Muidugi, me ostame teilt 10 miljardi eest riiklikke võlakirju. " Seega võtab valitsus paberit, joonistab neile mõned ametlikuna näivad kujundid ja nimetab nad võlakirjadeks. Siis annab neile väärtuse kogusummas 10 miljardit dollarit ja saadab need FR-i. Vastutasuks FR joonistab oma muljetavaldavast paberitükikesed. Ainult et seekord nimetatakse neid Föderaalreservi pangatähtedeks niisamuti väärtusega 10 miljardit dollarit. Seejärel FR vahetab need pangatähed võlakirjade vastu. Kui see vahetus on toimunud, võtab valitsus 10 miljardit Föderaalreservi rahatähtedes ja paneb need pangakontole. Sellel arvel muutuvad need paberrahad ametlikult seaduslikuks

rahaks, lisades 10 miljardit USA rahavarusse. Ja ongi kõik! 10 miljardit uut raha on loodud!

Loomulikult on see näide üldistus, sest tegelikkuses toimuvad need tehingud elektrooniliselt, üldsegi paberit kasutamata. Faktiliselt vaid 3% USA rahavarust eksisteerib füüsilisel kujul. Ülejäänud 97% eksisteerib põhiliselt vaid arvutites.

Valitsuse võlakirjad on nüüdsest tegelikult võlakohustused ja kui FR need tellib raha eest, mis loodi õhust, siis valitsus tegelikult lubab selle raha FR-le tagasi maksta. Teiste sõnadega, raha loodi võlast. Selline paradoks viib aju lühisesse - kuidas saab raha või väärtust luua võlast või võlakohustustest? See saab selgemaks järgmise näite varal.

Niiis - vahetus toimus. Ja nüüd 10 miljardit dollarit asub kommertspanga kontol. Vaat siin läheb asi eriti huvitavaks. Tuginedes kohustusliku reservi praktikale see 10 miljardit dollarit hoiust muutub koheselt osaks pangareservist. Nagu kõik hoiused. Ja vastavalt reservi nõudele, nagu sätestatud "Kaasaegses Raha Mehhaanikas", "Pank peab säilitama seadusega nõutud reservi mis on võrdne ette kirjutatud protsendiga tema hoiustest. " Seejärel määratletakse see protsent: "Vastavalt praegustele reeglitele nõutud reserv enamusele kontodest on 10%." See tähendab et 10 miljardilise raha hoiusest 10% ehk 1 miljard säilitatakse nõutud reservina. Samal ajal kui ülejäänud 9 miljardit moodustavad ülemäärase varu - mida saab kasutada kui alust uuteks laenudeks. On loogiline oletada, et need 9 miljardit sõna otseses mõttes tekivad eksisteerivast 10-miljardilise hoiusest. Ometigi pole see tegelikult oluline. Tegelikult need 9 miljardit lihtsalt loodi õhust lisaks juba eksisteerivale 10 miljardilisele hoiusele.

Vaat kuidas raha hulk kasvab. Nagu sätestatud "Kaasaegses Raha Mehhaanikas": "Loomulikult nemad" - pangad - ei maksa tegelikult välja rahalaene, mida nad saavad hoiustena. Kui nad seda teeksid, siis lisaraha ei tekiks. Mida nad tegelikult teevad, kui annavad laene, see on võtavad vastu võlakohustusi – laenulepinguid vastutasuks laenule - raha kandmisele laenajate hoiuarvetele. Teiste sõnadega, 9 miljardit saab luua mitte millestki lihtsalt seepärast et on olemas nõudlus sellise laenu järele, ja et on olemas 10 miljardit rahalist hoiust, et rahuldada reservinõudeid.

Oletame nüüd, et keegi läheb pankka ja laenab endale need taaslaenamiseks vabad 9 miljardit. Suure tõenäosusega liigub see raha laenaja isiklikule pangaarvele. Seejärel protsess kordub. Seegi hoius saab osaks pangareservist. 10% säilitatakse ja 90% 9-st miljardist ehk 8,1 miljardit on saadaval kui värskest loodud raha uuteks laenudeks. Ja loomulikult see 8,1 saab laenatud välja ja taashoiustatud, luues lisaks 7,2 miljardit... ja veel 6,5 miljardit... ja veel 5,9 miljardit... jne.

See rahaloomise tsükkel võib tehniliselt jätkuda lõputult. Keskmise matemaatilise tulemus on, et algsest 10 miljardist dollarist saab luua ligi 90 miljardit. Teiste sõnadega: Igast hoiusest pangandusse on võimalik õhust luua 9 korda samapalju raha!

Nüüd, kus me mõistame, kuidas luuakse raha selles kohustusliku reserviga pangandussüsteemis, kerkib pähe loogiline ja samal ajal petlik küsimus: Mis tegelikult annab väärtuse sellele värskest loodud rahale? Vastus: raha mis juba eksisteerib. Uus raha põhimõtteliselt varastab väärtust juba eksisteerivalt rahalt. Kuna üldine rahakogus kasvab sõltumata nõudlusest kaupade ja teenuste järele ja kuna nõudlus ja selle rahuldamine on tasakaalus, siis hinnad tõusevad, vähendades iga dollari ostujõudu. Tavaliselt nimetatakse seda inflatsiooniks ja inflatsioon on põhiolemuselt avalikkuse varjatud maksustamine.

Kohustusliku reserviga rahandussüsteem on juba oma olemuselt inflatsiooniline. Kuna rahahulga suurendamine ilma kaupade ja teenuste hulga proportsionaalse kasvuta majanduses alati odavdab raha. Kiire pilguheit dollari ja rahamassi ajaloolisele väärtusele versus raha mass asetab asjad lõplikult oma kohale. Pöörvõrdelisis on ilmne. 1 dollar aastal 1913 on võrdne 21,60 dollariga aastal 2007. See tähendab 96%- st devalvatsiooni sestpeale, kui loodi Föderaalreserv.

Võõrandamatu ja igavese inflatsiooni reaalsus näib absurdsena ja majanduslikult ennasthävivavana. Mõelge vaid, kui absurdelt, pehmelt öeldult, meie rahandussüsteem tegelikult toimib. Meie finantssüsteemis raha - see on võlg. Ja võlg - on raha. Mida rohkem raha, seda suurem võlg. Mida suurem on võlg, seda rohkem raha on. Teisiti öeldult: iga dollar sinu rahakotis on kellegi poolt kellelegi võlgu antud. Ainus viis, kuidas raha saab tekkida, on- anda kellelegi laenu. Seepärast, kui kõik, kaasa arvatud valitsus, oleks võimeline ära maksma oma võlad, kaoks ringlusest viimnegi dollar.

"Kui meie rahandussüsteemis poleks võlgu, poleks ka mingit raha" - Mariner Eccies, Föderaalreservi juhataja 30. septembril 1941.

Tegelikult viimane kord ameerika ajaloos, mil rahvuslik võlg täielikult ära maksti, oli 1835, peale seda kui president Andrew Jackson sulges keskpanga, Föderaalreservi eelkäija. Tegelikult pöörles Jackson'i kogu poliitiline platvorm ümber tema kohustuse sulgeda keskpank.

Ta kinnitas: "Suured pingutused praeguse panga poolt, kontrollimaks valitsust pole midagi muud kui saatuse eelaimdus, mis ootab ameerika rahvast - takerdumine sellesse alalhoidlikku institutsiooni või asutada uus niisamasugune. "

Kahjuks oli see teadmine lühiajaline. 1913 rajasid maailma pankurid edukalt teise keskpanga - Föderaalreservi. Ja kuni see institutsioon eksisteerib, on igavene võlg garanteeritud.

Niisiis oleme rääkinud sellest, kuidas raha luuakse võlgadest läbi laenu. Need laenud põhinevad pankade reservil, aga reservid tulenevad hoiustest. Ja suvalisest hoiusest saab - luua 9 korda suurema summa, vähendades seeläbi rahamassi väärtust ja tõstes hindu. Ja kuna kõik see raha on loodud võlast ja kaootiliselt ringleb kaubanduses, on inimesed nende algsest võlast eraldatud. Ja odavdamine toimub seal, kus inimesed on sunnitud töötama sandikopikate eest, et teenida veidikegi raha, mis kataks nende elamiskulud.

Nii väärustunud ja tagurlik kui see ka ei näiks, on siiski veel üks asi, mille oleme tähelepanuta jätnud. Ja see on see struktuurielement, mis paljastab kogu süsteemi petturliku olemuse. Intress. Kui valitsus laenab raha FR-ilt, või kui isik laenab raha pangalt tuleb võlg alati maksta tagasi algse intressiga. Teiste sõnadega, peaaegu iga maksevahend tuleb lõpuks tagastada pangale ja koos protsentiga. Aga kui kõik raha on laenatud keskpangast ja paljundatud kommertspankade poolt läbi laenude, ainult "laenusumma" on muutunud rahamassiks. Kus on siis raha, millega katta kõiki laenuprotsente? Mitte kuskil. Seda pole olemas. Tagajärjed on vapustavad. Kuna võlgu oldav summa on alati suurem kui ringluses olev rahahulk. Vaat miks on inflatsioon majanduses püsiv. Uut raha on aga vaja, et katta lõputut puudujääki, mis ehitatud süsteemi sisse, põhjustatud vajadusest maksta intressi. See tähendab ka, et matemaatiliselt on laostumine sõna otseses mõttes süsteemi endasse sisse kirjutatud. Ja alati saavad olema vaesed ja puudustkannatavad. See on nagu mäng muusika

ja toolidega: niipea kui muusika vaikib, jääb keegi alati kaotajaks. Ja selles ongi asja mõte. See viib alati tõelise rikkuse indiviididelt pankadele. Kui te pole võimeline välja maksuma hüpoteeki, siis võtavad nad teie omandi, selles kohustusliku reservisüsteemi praktikas. Aga faktiliselt see raha, mille pank teile laenas, pole kunagi seaduslikult eksisteerinudki.

1969 aastal oli Minnesota kohtus juhtum, kus mees nimega Jerome Daly vaidlustas oma maja äravõtmise laenu katteks panga poolt, kes oli andnud laenu selle ostmiseks. Tema argumendid olid, et lepingus seisab, et kinnispant on nõutav mõlemalt osapoolelt - et nii tema kui pank panevad vahetusse seadusliku omandi. Juriidilises keeles kutsutakse seda "vastastikkuseks arvestamiseks". Mr. Daly seletas, et tegelikult raha polnud panga vara. Kuna see loodi mitte millestki kohe peale laenuleping allkirjastamist. Kas mäletate, mida sätestas "Kaasaegse Raha Mehhaanika" seoses laenudega? Laenates nad võtavad võlakirja laenu vastu. Reservid ei muutu laenutehingutega, aga laenud, hoiustatud panka, lisavat uut raha olemasolevatele hoiustele pangandussüsteemis. Teiste sõnadega - raha ei vasta olemasolevatele varadele. Pank lihtsalt tekitab seda, panustamata omalt poolt mitte midagi muud peale teoreetilise kohustuse paberil. Kohtuasja arenedes jäi panga president Mr Morgan endale kindlaks. Ja kohtumemorandumis on fikseeritud, et "Hageja, panga president - tunnistas raha ja laenude loomist koos Föderaalreserviga väljaspool oma raamatupidamise bilanssi. Raha ja krediit ilmusid siis, kui nad selle löid. Mr. Morgan mõõnis et pole olemas USA seadust või määrust, mis lubaks seda teha. Seaduslik vastastikune vastutus peab eksisteerima selleks, et toetada raha väärtust. Vandekohus leidis, et tehing oli ebaseaduslik, ja "ma olen sellega nõus". Ta lisis ka poeetiliselt: "Ainult Jumal saab luua väärtust mitte millestki." Peale seda lükkas kohus tagasi panga nõude vara äravõtmiseks ja Dalyle jäi tema maja alles. Järeelmõjud sellele otsusele olid suured.

Iga kord kui te laenate raha pangast, sõltumata sellest, on see kinnispant või krediitkaardi laen, on raha, mis teile antakse, mitte ainult valeraha - lisaks sellele on see veel ka seadusevastane vastutasuvorm. Seega on need lepingud kehtetud. Sest pangal pole kunagi olnud raha kui omandit, millega alustada. Kahjuks on selline õiguslik tõik maha surutud ja ignoreeritud. Ja igavese rikkuse ning igavese võla mäng jätkub. Ja see toob meid olemusliku küsimuseni: Miks?

Ameerika Kodusõja ajal president Lincoln vältis kõrgeid laenuintresse, mida pakkusid Euroopa pangad, ja otsustas järgida seda, mida olid soovitanud Asutavad Isad. Ja nimelt - luua sõltumatu ja võlavaba maksevahend. See nimetati "Greenbackiks".

Kohe peale seda võeti meetmed tarvitusele, üks rahvusvaheline dokument ringles privaatsetes Briti ja Ameerika pankades sätestades:

„Orjus - see on orjade omamine ja koos sellega nende eest hoolitsemine, kuid Euroopa plaan kontrollib töölisi kapitaliga läbi nende rahakoti. See on teostatav läbi raha kontrolli. Plaan ei luba Greenbackide kasutamist, kui me seda seda süsteemi ei kontrolli.“

Kohustusliku reservi poliitika, rakendatud Föderaalreservi poolt, mis on laiendanud oma praktikat suures enamuses maailma pankades, on tegelikult kaasaegse orjuse süsteem. Mõelda vaid: raha luuakse võlast! Mida inimesed tavaliselt teevad, kui nad on võlgu? Nad hakkavad tööle, et seda ära maksta. Aga kui raha saab luua ainult võlgadest, kuidas siis saab ühiskond olla kunagi võlavaba? Mitte kuidagi - ning selles ongi asja mõte. Ja see hirm kaotada vara koos võitlusega rohkema eest, koos igavese võla ja kaasasündinud

inflatsiooniga süsteemis, liidetud möödapääsmatu defitsiidiga rahavarus endas, loodud intressi poolt, mida ei saa kunagi tagasi maksta hoiab töölisi lõa otsas. Me jookseme nagu hamstrid rattas koos miljonite teistega, tootes impeeriumile energiat, millest lõikab kasu ainult eliit püramiidi tipus.

Lõppude-lõpuks kelle heaks te siis tegelikult töötate? Pankade heaks! Raha luuakse pangas ja alati ka lõpetab pangas. Nemad on tõelised peremehed koos korporatsioonide ja valitsustega, keda nad toetavad. Füüsiline orjus eeldab, et inimestel oleks katus pea kohal ja söök laual. Majanduslik orjus eeldab, et inimesed ise toidaks end ja leiaks peavarju. See on üks geniaalsemaid pettusi sotsiaalseks manipulatsiooniks, mis eales loodud. Ja selle tuumaks on nähtamatu sõda elanikkonna vastu.

Võlg - see on relv, mida kasutatakse ühiskonna vallutamiseks ja orjastamiseks ja intressid on selle parim laskemoon. Ja kuni mass kõnnib ringi teadvusetult selle reaalsuse suhtes, pangad, mängides kokku valitsuste ja korporatsioonidega, jätkavad oma majandusliku lahingutegevuse taktikate täiustamist ja laiendamist, asutades oma uusi baase nagu Maailmapank ja Rahvusvaheline Valuutafond.“

Kahjuks on ka meie väike Eesti langenud sellesse võla lõksu. Praktiliselt kohe peale taasiseseisvumist, 1992. aastal liitus Eesti mõlema eelpool väljatoodud organisatsiooniga, Rahvusvahelise Valuutafondi ja Maailmapangaga ning sellest ajast saadik pole Eesti riik tegelikult oma rahamajandust kontrollinud, seda on teinud riigist kõrgemal seisev Eesti Pank. Kuni Euroopa Liidu ja Euroopa Keskpankade Süsteemiga liitumiseni 2004. aastal seisis Eesti Panga seaduses:

§ 3. Eesti Panga sõltumatus

(1) Eesti Pank tegutseb muudest riigiasutustest sõltumatult. Ta annab oma tegevusest aru Riigikogule, ei allu Vabariigi Valitsusele ega ühelegi teisele täidesaatvale riigivõimuasutusele.

Juba see on päris muret tekitav sõnastus. Mille kohta Eesti Pank siis aru annab ja kuidas nii, et ei allu Vabariigi Valitsusele ega ühelegi teisele täidesaatvale riigivõimuasutusele? Paljud arvavad, et see peabki nii olema ja et see on õige.

Peale Euroopa Liidu ja Euroopa Keskpankade Süsteemiga liitumist jõustusid aga uued seadused:

§ 3. Eesti Panga sõltumatus

[Lõike 1 sõnastus kuni Eesti Vabariigi ühinemiseni Euroopa Liiduga]

(1) Eesti Pank tegutseb muudest riigiasutustest sõltumatult. Ta annab oma tegevusest aru Riigikogule, ei allu Vabariigi Valitsusele ega ühelegi teisele täidesaatvale riigivõimuasutusele.

[Lõike 1 sõnastus alates Eesti Vabariigi ühinemisest Euroopa Liiduga]

(1) Eesti Pank tegutseb muudest riigiasutustest sõltumatult. Ta annab oma tegevusest aru Riigikogule, ei allu Vabariigi Valitsusele ega ühelegi teisele täidesaatvale riigivõimuasutusele ega kolmandatele isikutele.

[Lõige 1¹ jõustub alates Eesti Vabariigi ühinemisest Euroopa Liiduga]

(1¹) Kuuludes Euroopa Keskpankade Süsteemi, võivad Eesti Pank ja tema juhtimisorganite liikmed taotleda ja saada täitmiseks juhiseid vaid Euroopa Keskpanngalt.

Imekombel ei leia lõiget 1¹ enam Elektroonilises Riigi Teatajas avaldatud kehtivast Eesti Panga seadusest, seda tuleb otsida Eesti Panga seaduse muutmise seadustest, täpsemalt 22.01.2003 (RT I 2003, 15, 88) 27.02.2003, osaliselt Eesti Vabariigi ühinemisel Euroopa Liiduga:

§ 2. Paragrahvi 3:

2) täiendatakse lõikega 1¹ järgmises sõnastuses:

« (1¹) Kuuludes Euroopa Keskpankade Süsteemi, võivad Eesti Pank ja tema juhtimisorganite liikmed taotleda ja saada täitmiseks juhiseid vaid Euroopa Keskpanngalt.»

Ehk siis Eesti Pank ei allu ei Vabariigi Valitsusele ei ühelegi teisele täidesaatvale riigivõimuasutusele ega kolmandatele isikutele, vaid Euroopa Keskpanngale. Punkt!

Aga läheme edasi ja vaatame kellelt saab Euroopa Keskpank juhtnööre. Lööme näiteks lahti raamatu „Eesti majandus - Lõimumine Euroopa ja globaalses kontekstis“ ja loeme leheküljelt 289, et:

„Euroopa Keskpannga sõltumatus on paika pandud Euroopa Ühenduse lepingus. Euroopa Keskpank ega rahvuslikud keskpangad ei või küsida ega saada juhtnööre üheltki Euroopa Liidu institutsioonilt või üksuselt. Samuti ei ole lubatud täita ühegi Euroopa Liidu liikmesriigi valitsuse korraldusi.“

Tundub et Euroopa Keskpank ning rahvuslikud keskpankade juhtkonnad tegutsevad omapäi ning neid ei suuda keegi mõjutada. Milline kergendus!

Kuid et asi kindel oleks vaataks üle mõne organisatsiooni nimekirja, mis ise võrdlemisi tahaplaanile jäädes otsustab maailma majanduse ja poliitika saatuse üle. Võtame neist kõige mõjukama, Rockefellerite ja Rothschildide algatatud operatsiooni – Bilderberg gruppi, mille esimesi kohtumisi juhatas veendunud Hitleri pooldaja ja kunagine natsipartei liige Hollandi prints Bernhard. Selle rühmituse kohtumiste tagajärjel on sündinud Euroopa Liit ning selle ühisraha euro, Rooma leping ja Põhja-Ameerika vabakaubandusleping (NAFTA). Nad on rahastanud kommuniste ja andnud laene Kolmanda maailma riikidele, et seada need jäädavalt majanduslikku orjusesse.

Ja ennäe, koos nii endiste kui praeguste Maailma Panga ja USA Föderaalreservi Süsteemi juhtidega ilutseb Bilderbergi grupi liikmete nimekirjas, nii endise Wim Duisenbergi kui ka praeguse Euroopa Keskpannga presidendi Jean-Claude Tricheti nimi.

Siinkohal oleks vist õige aeg meelde tuletada Mayer Amschel Rothschild tsitaati:

„Andke mulle voli riigi valuuta üle ning ma ei hooli sellest, kes seadusi teeb.“

Ühesõnaga, see on perfektne näide sellest, kuidas globalistide sisse seatud planetaarne tsentraliseeritud kontrollvõrk toimib. Läbi enda poolt loodud organisatsioonide, nagu seda on Bilderberg grupp, Välissuhete Nõukogu (Council on Foreign Relations), Trilateraalne komisjon (Trilateral Commission) jne. kontrollivad Rothschildid, Rockefellerid jt. lisaks pankadele ka suuremaid korporatsioone, meediaettevõtteid ning valitsusi.

Peale lugematul hulgal presidentide nii USAst kui mujalt maailmast on ka meie president Ilves kuulunud Trilateraalsesse Komisjoni, organisatsiooni mille asutaja on David Rockefeller! Mees ise kirjutas oma 2002. aastal ilmunud memuaarides leheküljel 405 järgmist:

„Mõned isegi usuvad, et me oleme osa mingisugusest salasepitsusest, mis töötab USA huvide vastu, luues minust ja mu perest pildi kui "internatsionaalidest", kes konspireerivad koos teistega üle kogu maailma selle nimel, et luua rohkem integreeritud globaalne poliitiline ja majanduslik struktuur - nõ üks maailm, kui soovite. Kui see on süüdistus, siis ma võtan selle omaks ja ma olen selle üle uhke.“

Milline see nende unistuste „üks maailm“ siis välja nägema hakkaks? Lihtne. Kogu planeet oleks üks riik, mida valitseks üks valitsus, millel oleks üks sõjavägi ja kus kehtiks üks, vaid virtuaalselt eksisteeriv raha ning inimesed maksaksid siirdatud mikrokiipidega, mis sisaldaksid peale raha ka ülejäänud isikuandmeid.

Ei tundugi väga hull stsenaarium kui nii vaadata. Aga mõelge korraks kui selle maailmavalitsuse

etteotsa peaks sattuma mõni Hitleri või Stalini taoline kuju. Väike vihje – sellised juba on seal eesotsas. Need samad eliit pankurid ning nende asutatud organisatsioonid rahastasid nii Hitlerit, Leninit, Stalinit kui ka Mao Zedongi ning paljud sellest eliidist on tihedalt seotud tolleaegsete diktatuursete režiimidega.

Nende kaasabil on maailmas algatatud palju sõdu ja suuri kriise ning see kõik eesmärgiga hirmutada inimesi nende globaalse valitsusega liituma. Probleem – reaktsioon – lahendus! Viimane selline suurem nende poolt fabritseeritud katastroof oli muidugi 11. September 2001, peale mida laiendasid nad oluliselt oma impeeriumi valdusi. Muidugi varitseb meid nüüd ka iga nurga taga mõni terrorist, kelle vältimiseks peame loobuma oma õigustest ning vabadusest selleks, et kõikvõimas valitsus saaks meid kaitsta.

Kahjuks on ka Eestis nii Eesti Pank kui ka meie valitsus nende maailmavalitsust ihkavate globalistide käppa all. Seepärast moositigi Eesti rahvast Euroopa Liiduga ühinema ja nüüd tehakse meile pidevat ajupeset, et ainuke viis majanduskriisist väljatulekuks on liituda Euroopa Liidu ühisraha euroga (mis on üks vaheetappidest enne globaalsesle valuutale üleminekut). Mida see aitab, kui me läheme ühelt igavese võla süsteemilt üle teisele? Eesti kroon on hetkel seotud euroga ja ei ole mingit vahet, kas meil on kroon või euro, süsteem on ikka sama ja võlg on jätkuv. Kuid miks ükski poliitik sellest ei räägi ega ole tulnud välja plaaniga, sellest süsteemist välja tulla?

Sest inimestele on loodud illusioon valikuvabadusest. Nii nagu ka näiteks Ameerika presidendi valimistel ei ole vahet kas võidab Gore, Kerry või Bush – Mcane või Obama, ei ole ka Eestis vahet kas võimul on Savisaar või Ansip, sest nad kõik on kontrollitud samade eliit pankurite poolt. Siit ka vastus küsimusele miks erakonnad hoiavad oma rahastajaid nii salajas ja miks nad selle asemel, et rahvast teenida nii nagu põhiseadus ette näeb hoopis pidevalt nääklevad ja süüdistavad üksteist nagu lasteaias lapsed. Kogu see teater on selleks, et inimestele jääks mulje nagu nad tõepoolest otsustaks selle üle, kes on võimul. Milline on levinuim eestlaste reageering sellele kui keegi kritiseerib Ansipit? „Mis sa tahad Savipätsi siis vä?“ Need inimesed, keda me iga päev näeme rääkimas eesti poliitikast ja rahandusest ei otsusta tegelikult midagi, sest varjatult on nende seljataga hoopis teised inimesed, kes tegevuskava koostavad.

Ei ole võimalik võidelda vaenlasega, kelle olemasolust sa ei tea. Kui võõras võim võtab rahvalt ära nende iseseisvuse ja maa kasutades relvastatud jõudusid jäävad inimesed alatiseks mäletama, kes seda tegi ning alati on võimalus ülestõusuks. Palju lihtsam viis selle saavutamiseks on kontrollida riigi majandust ning kasutades raha võimu on lihtne kõiki inimesi lõa otsas hoida.

Teine tähtis punkt sedalaadi taktika juures on psühholoogiline sõda. Asi, mille pealt valitsus kunagi kokku ei hoiu on inimestesse patriotismi sisendamine, mis ütleb sulle et kõik on korras, me oleme vabad, valitsus armastab sind ja ta hoolitseb kõige eest, sina ära muretse vaid ainult tööta! Tööta iga päev järjest rohkem, et sul ei jääks peale „Tõehetke“ millegi jaoks aega. Muidu äkki hakkad veel tõsiste asjade peale mõtlema ja küsimusi küsima. Mõtle parem meie Vabaduse väljaku, Vabaduse kella ja Vabaduse silla peale. Ning meie Vabadussammas, mõtle kui palju see maksis, me peame ju vabad olema, selles pole kahtlustki!

Ja isegi kui peaks juhtuma, et ühelt maalt viskab rahval kopsu üle maksa ja nad kakkavad protesteerima mõne riigijuhi poliitika vastu, võtab eliit uue nukukese, kes lubab inimestele pudru mägesid ja piima jõgesid ning kõik on jälle korras. Kuid tegevuskava jääb samaks ja kurss on ikka ühes suunas – üks maailma valitsus - Uus Maailmakord.

Aga mida siis teha? Kuidas Eesti sellisest süsteemist välja tuua, mis meid niimoodi orjastab? Selleks on vaja ainult üht, näidata inimestel kuidas poliitikud neid lollitavad ja seda, mida on toonud kaasa liitumine Eliidi poolt loodud suure fašistliku üliiriigi ehk siis Euroopa Liiduga. Avada nende silmad, et nad näeks mis tagajärjed on sellel, kui me võtame vastu Euroopa Liidu ühisraha euro. Senikaua kui inimestel püsib ekslik arusaam, et praegune elukorraldus ongi parim, mida on võimalik saavutada ei hakka ka midagi paremusepoole liikuma. Inimesed peavad teadma, kes on nende vaenlane, muidu nad jäävadki üksteisega tühiste asjade pärast nääkleva ja kakleva ning eliit

vaatab ülevalt ja itsitab vaikselt.

Kui Te olete seda mõistnud siis aidake ka teistel seda näha jagades inimestele vajalikku informatsiooni. Teemat käsitlevaid veebilehti, dokumentaalfilme ja raamatuid, millest iga inimene peaks teadlik olema on väga palju ning osad neist on ka Vanglaplaneedi veebilehel üleval. Jaga neid oma perekonnale, sõpradele, tuttavatele, klassi-, kooli- ja töökaaslastele, kasvõi võõrastele inimestele. Kui sellest veel väheks jääb, alusta näiteks blogi pidamist, tee veebileht või pane kokku mõni video ja levita seda – võimalusi vabaduse eest võitlemiseks on väga palju.

Samamoodi nagu ei ole võimalik doomino efekti tekitada maas lebavate nuppudega pole ka võimalik midagi korda saata „magavate” inimestega. Õnneks toimub „ärkamine” üle maailma ning seda üha kiirenevas tempos. Aitame siis sellele kaasa ja anname oma panuse. Teadmine on jõud!